

Formanden: Den følgende Sag kan ikke behandles i dette Møde uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Byplaner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 224).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at Indenrigsministeren er forhindret i at være til Stede, men at Statsministeren har lovet at varetage Indenrigsministerens Hverv.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Johannes Jensen): Af Hensyn til de mange Sager, der i disse Dage foreligger for det høje Ting, skal jeg indskrænke mig til at gøre nogle forholdsvist korte Bemærkninger om de vigtigste Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget. Det var oprindeligt foreslaaet, at Loven ikke skulde gælde for København og Frederiksberg, men at der for disse to Kommuner Vedkommende senere skulde kunne træffes en Ordning, hvorved man, om jeg saa maa sige, administrativt ved en Overenskomst mellem Ministeriet og den paagældende Kommunalbestyrelse enedes om Lovens Indførelse med de Ændringer og de Lømpelser, som fandtes fornødne. Man har i Udvalget ment, at en saadan halvt administrativ Lovgivning ikke var særlig tiltalende, og det var oprindeligt Meningen, at man vilde foreslaa, at den paagældende Bestemmelse skulde udgaa af Forslaget, men efter Samraad med den højtærede Indenrigsminister enedes man om at lade Forslaget omfatte hele Landet, altsaa ogsaa København og Frederiksberg.

Ligesom det fra flere Sider blev fremhævet ved Sagens første Behandling, har man indenfor Udvalget bestræbt sig for at

gøre det klart, at det, man fra Landstingets Side har ønsket i denne Sag, er at bevare det kommunale Selvstyre. At man i Indenrigsministeriet skal føre et vist økonomisk Tilsyn med Kommunerne ogsaa paa det heromhandlede Omraade, er jo selv sagt, men man ønskede ikke, at der fra Ministeriets Side skulde udøves et særligt Pres eller udstedes hverken Forbud eller Paabud med Hensyn til Indførelse af Byplaner, ej heller med Hensyn til deres Indhold. Man ønskede heller ikke, at der i Anledning af denne Sag skulde oprettes egentlige nye Embeder under Centraladministrationen, og dette har man ment, man bedst kunde markere ved at foreslaa, at hvor Talen er om Landkommuner indenfor samme Amt, skal Amdsraadet være Godkendelsesmyndighed. Man mener her ved stærkt at have præciseret, at man ønsker det kommunale Selvstyre bevaret, og at man ikke ønsker nye Embeder oprettet i Anledning af denne Sag, og man har ogsaa ment, at det baade af praktiske og rent kommunale Grunde vilde være ønskeligt at træffe en saadan Ordning.

Et af Ændringsforslagene vedrører Spørgsmaalet om, hvilken Ret den ene Kommune skal have til, om jeg saa maa sige, at gaa ind paa en anden Kommunes Omraade ved at stille Krav om Indførelse af en Byplan, der i alle Tilfælde vil medføre Udgifter for denne anden Kommune. Man har stillet et Ændringsforslag, hvori det hedder, at saadanne Krav ikke maa medføre Udgifter, der staar i Misforhold til den Fordel, som den paagældende anden Kommune derved opnaar. Udvalget indrømmer, at det er en vag Udtalelse, men vi har ikke kunnet forme det klarere, og vi mener, den præciserer dette, at saadanne Krav fra den ene Kommunes Side til den anden Kommune skal være begrænset, naar Talen er om Udgifter. Endvidere foreslaas det, at den ene Kommune ikke skal kunne have Indfyldelse paa Væskel og Byggelinier i den anden Kommune.

Der har indenfor Udvalget været ikke ringe Betænkelighed ved at gaa med til, at en Byplan ogsaa skulde omfatte Bebyggelsesarter og deres Fordeling, og der har derom været ført adskillige Forhandlinger. Men dels under Hensyn til, at man gaar ud fra, at man i Byplanerne i al Almindelighed væsentligst vil beskæftige sig med Udform-